

בְּדֶרֶךְ לַתְּלִמּוּד תּוֹרָה

קוראים לי יהודה ואני בן 6. בכל בקר אני הולך לתלמוד תורה שבסוף הרכוב שלנו בעצמי. אני יוצא מה עם ה יורד ב ויוצא מה . אני הולך על המדרכה עד לסוף הרכוב. שם עלי לחצות את ה ואני בתלמוד תורה.

נדאי הבנתם כי התלמוד תורה קרוב מאד ל שלי. הנה אני הולך ב בשעה ש נבנים מגיעים לתלמוד תורה ב . אך בעיה אחת נמצאת בדרכי הקצרה שלי: עלי לחצות את ה אני בן 6 וזה ילד גדול, אפילו ללמד מתוך התחלנו. אני ילד גדול ואחראי, לכן אני מבין שאני לא יכול לחצות לבד את ה . הכביש הוא מקום מסוכן. הזהירה אותי פעמים רבות, שכאשר אני מגיע לסוף הרכוב, ליד עלי לעצור ולהמתין ש מבגר יגיע ואבקש ממנו שיעביר אותי את ה . אנשים רבים עוברים ברכוב בדרכי מבית הכנסת, אחרי שסימו תפלת שחרית. אבל אני מתבייש. בכל פעם הפה שלי כאלו נסגר ונעלמות לי המלים, כאלו שכחתי לדבר - ממש כמו ... כך קורה, שעל אף שהדרכי מה לתלמוד תורה כה קצרה - חולף זמן רב, עד שאני מגיע לתלמוד תורה. כך אני עומד שם עד שאחד האבות של אחר רואה אותי ועוזר לי לחצות את ה .

כנראה שאינני ה היחיד שמתבייש. השנה הביאו מיחד, העומד בכל בקר ליד . הוא לובש אפונה צהבה ומחזיק בידו תמרוז. הפפקיד שלו להעביר את כל ה את הכביש. כאשר הוא מניף את ה כלפי המדרכה, אות וסימן הוא כי מסוכן לעבור וכל הילדים ממתנים בסבלנות. כאשר חולפות המכוניות ונוסעות, הוא מניף את ה כלפי ה ואז כל ה חוצים בשמחה אל התלמוד תורה. וגם אם מגיעה היא עומדת וממתנה עד שכלם חוצים.

בְּדֶרֶךְ לַתְּלִמּוּד תוֹרָה

קוֹרְאִים לִי יְהוּדָה וְאֲנִי בֶן _____ . בְּכָל בֶּקֶר אֲנִי הוֹלֵךְ לַתְּלִמּוּד תוֹרָה
שְׁבִסוּף הַרְחוּב שְׁלֵנוּ בְּעֵצְמִי. אֲנִי יוֹצֵא מֵהַ _____ עִם הַ _____ , יוֹרֵד בְּ
_____ וְיוֹצֵא מֵהַ _____ . אֲנִי הוֹלֵךְ עַל הַמְדַרְכָּה עַד לְסוּף הַרְחוּב. שָׁם
עָלִי לַחֲצוֹת אֶת הַ _____ וְאֲנִי בַתְּלִמּוּד תוֹרָה.

וְזֹאֵי הַבְּנֵתָם כִּי הַתְּלִמּוּד תוֹרָה קָרוּב מְאֹד לְ _____ שְׁלִי. הִנֵּה אֲנִי הוֹלֵךְ
בְּ _____ , בְּשָׁעָה שֶׁ _____ רַבִּים מְגִיעִים לַתְּלִמּוּד תוֹרָה בְּ _____ .
אֵךְ בְּעֵינָי אַחַת נִמְצְאָת בְּדֶרֶךְ הַקְצָרָה שְׁלִי: עָלִי לַחֲצוֹת אֶת הַ _____ אֲנִי
בֶן _____ וְזֶה יֵלֵךְ גָּדוֹל, אֶפְלוּ לְלַמֵּד מִתוֹךְ _____ הַתְּחַלְנוּ. אֲנִי יֵלֵךְ
גָּדוֹל וְאַחֲרָי, לְכֵן אֲנִי מִבִּין שֶׁאֲנִי לֹא יָכוֹל לַחֲצוֹת לְבַד אֶת הַ _____ , הַכְּבִישׁ
הוּא מְקוּם מְסַכָּן. _____ הַזְהִינָה אוֹתִי פְעָמִים רַבּוֹת, שֶׁכֶּאֱשֶׁר אֲנִי מְגִיעַ לְסוּף
הַרְחוּב, לֵיָד _____ , עָלִי לַעֲצוֹר וְלִהְמַתִּין שֶׁ _____ מְבַגֵּר יִגִּיעַ וְאַבְקֵשׁ
מִמֶּנּוּ שְׁיַעֲבִיר אוֹתִי אֶת הַ _____ . אֲנָשִׁים רַבִּים עוֹבְרִים בְּרְחוּב בְּדֶרֶךְ מִבֵּית
הַכְּנֶסֶת, אַחֲרֵי שֶׁסִּימּוֹ תְּפֹלֶת שְׁחִרִית. אָבֵל אֲנִי מִתְבַּיֵּשׁ. בְּכָל פַּעַם הִפָּה שְׁלִי כְּאִלוּ
נִסְגָּר וְנִעְלָמוֹת לִי הַמַּלִּים, כְּאִלוּ שֶׁכִּחֲתִי לְדַבֵּר - מִמֶּשׁ כְּמוֹ _____ ... כֵּן קוֹרֵה,
שֶׁעַל אִפְ שֶׁהִדְרֵךְ מֵהַ _____ לַתְּלִמּוּד תוֹרָה כֹּה קָצָרָה - חוֹלֵף זְמַן רַב, עַד שֶׁאֲנִי
מְגִיעַ לַתְּלִמּוּד תוֹרָה. כֵּן אֲנִי עוֹמֵד שָׁם עַד שֶׁאֲחַזֵּד הָאֲבוֹת שֶׁל _____ אַחֵר רוֹאֶה
אוֹתִי וְעוֹזֵר לִי לַחֲצוֹת אֶת הַ _____ .

כַּנְרָאָה שְׁאִינְנִי הַ _____ הַיְחִיד שֶׁמִּתְבַּיֵּשׁ. הַשָּׁנָה הֵבִיאוּ _____
מִיָּחָד, הָעוֹמֵד בְּכָל בֶּקֶר לֵיָד _____ . הוּא לוֹבֵשׁ אֶפֻּדָה צְהָבָה וּמְחַזֵּק בְּיָדוֹ
תַּמְרוֹר. הַתְּפִקִיד שְׁלוֹ לְהַעֲבִיר אֶת כָּל הַ _____ אֶת הַכְּבִישׁ. כֶּאֱשֶׁר הוּא מְנִיף אֶת
הַ _____ כָּלִפִּי הַמְדַרְכָּה, אוֹת וְסִימָן הוּא כִּי מְסַכָּן לַעֲבֹר וְכָל הַיְלָדִים מִמְתִּינִים
בְּסִבְלָנוֹת. כֶּאֱשֶׁר חוֹלְפוֹת הַמְּכוֹנִיּוֹת וְנוֹסְעוֹת, הוּא מְנִיף אֶת הַ _____ כָּלִפִּי
הַ _____ וְאֵז כָּל הַ _____ חוֹצִים בְּשִׂמְחָה אֶל הַתְּלִמּוּד תוֹרָה. וְגַם אִם
מְגִיעָה _____ הִיא עוֹמֵדָת וּמְמַתִּינָה עַד שֶׁכָּלָם חוֹצִים.

מעבר חציה

שלום, קוראים לי משה, אני בן 7 ואני גר ברחוב מתעגל. בכל בקר כאשר אני יורד ב ואני רוצה לחצות את ה יש לי בעיה. ליד העקול יש שחוסמים את כל שדה הראיה. אני מביט היטב לכל הכוונים, אבל מצד שמאל אני רואה רק . נכון שאני יכול לשמע את קול אם היא קרובה, אבל נהג ה לא יכול לראות אותי, ה מסתירים לו את מי שנמצא מאחוריהם.

לכן, אני הולך עוד כמה מטרים, למקום שאין עקול ואין . שם אני יכול לראות היטב והנהגים יכולים לראות אותי. לא כל ה נוהגים כמוני, וגם לא כל המבגרים. רבים חוצים את ה מממש בעקול, כי ממול יש מרכז מסחרי קטן ושם נוה להם לחצות. אתם מבינים לבד שלעתים מאד קרובות נשמעת חריקת בלמים, כל ה מציצות דרך ה וכל ה נעצרים לראות מה קרה.

בקר אחר, כאשר הלכתי ל ראיתי עם ופועלים עומדים לידה. הם הניחו על הכביש מסגרת ברזל בצורת [] והתיזו עם צבע לבן. פס ועוד פס עד שנוצר . על המדרכה הם הציבו תמרור המורה לכל משתמשי הדרך שזהו מקום מעבר חציה מסודר להולכי הרגל.

כל תושבי השכונה שמחו מאד על החדש ואפלו שלחו תודה לעיריה. אך הזהירה אותי שגם ב צריך לבקש עזרה ממבגר בחציה ה, יש להביט היטב לכל הכוונים, להאזין לקולות התנועה, ורק כאשר ה פנוי נתן לחצותו בהליכה מהירה.

מעבר חציה

שְׁלוֹם, קוֹרְאִים לִי מִשָּׁה, אֲנִי בֵּן _____ וְאֲנִי גֵר בְּרַחוּב מִתְּעַגְל. בְּכָל בֶּקֶר
כְּאֲשֶׁר אֲנִי יוֹרֵד בְּ _____ וְאֲנִי רוֹצֵה לְחַצוֹת אֶת הַ _____ יֵשׁ לִי בְּעֵינַי.
לֵיד הָעֵקוֹל יֵשׁ _____ שְׁחוּסָמִים אֶת כָּל שְׂדֵה הָרְאָיָה. אֲנִי מִבֵּיט הֵיטֵב לְכָל
הַכּוּוֹנִים, אֲבָל מִצַּד שְׂמָאל אֲנִי רוֹאֶה נֶקָ _____ . נִכוֹן שְׂאֲנִי יְכוּל לְשָׁמַע אֶת
קוֹל הַ _____ אִם הִיא קְרוּבָה, אֲבָל נִהַג הַ _____ לֹא יְכוּל לְרְאוֹת אוֹתִי,
הַ _____ מִסְתִּירִים לוֹ אֶת מִי שְׂנִמְצָא מֵאֲחוּרֵיהֶם.

לְכוּ, אֲנִי הוֹלֵךְ עוֹד כְּמָה מְטָרִים, לְמָקוֹם שְׂאִין עֵקוֹל וְאִין _____ . שָׁם אֲנִי
יְכוּל לְרְאוֹת הֵיטֵב וְהַנְהָגִים יְכוּלִים לְרְאוֹת אוֹתִי. אֲבָל לֹא כָּל הַ _____ נוֹהָגִים
כְּמוֹנִי, וְגַם לֹא כָּל הַ _____ הַמְבַגְרִים. רַבִּים חוֹצִים אֶת הַ _____ מִמָּשׁ
בְּעֵקוֹל, כִּי מִמּוֹל יֵשׁ מְרֻכָז מְסָחֲרֵי קֶטָן וְשָׁם נוֹחַ לָהֶם לְחַצוֹת. אַתֶּם מְבִינִים לְבַד
שְׂלַעֲתִים מְאֹד קְרוּבוֹת נִשְׁמַעַת חֲרִיקַת בְּלָמִים, כָּל הַ _____ מְצִיצוֹת דָּרָךְ
הַ _____ וְכָל הַ _____ נִעְצָרִים לְרְאוֹת מַה קָרָה.

בֶּקֶר אֶחָד, כְּאֲשֶׁר הֶלְכְתִי לְ _____ רְאִיתִי _____ עִם _____
וּפּוֹעָלִים עוֹמְדִים לְיָדָה. הֵם הִנִּיחוּ עַל הַכְּבִישׁ מְסַגֶּרֶת בְּרִזָּל בְּצוֹרֶת _____ וְהִתִּיזוּ
עִם _____ צָבַע לְבָן. פֶּסַע וְעוֹד פֶּסַע עַד שְׂנוֹצָר _____ . עַל הַמְדַנְכָה הֵם
הִצִּיבוּ תַמְרוֹר הַמוֹרָה לְכָל מִשְׁתַּמְשֵׁי הַדָּרָךְ שְׂזָהוּ מְקוֹם מַעְבָּר חֲצֵיה מְסַדָּר לְהוֹלְכֵי
הַרְגָל.

כָּל תּוֹשְׁבֵי הַשְּׂכוּנָה שְׂמָחוּ מְאֹד עַל _____ הַחֲדָשׁ וְאֶפְלוֹשְׁלָחוּ _____
תּוֹדָה לְעִירְיָה. אֲנִי _____ הִזְהִירָה אוֹתִי שְׂגַם בְּ _____ צָרִיךְ לְבַקֵּשׁ
עֲזָרָה מִמְבַּגֵּר בְּחֲצִית הַ _____ , יֵשׁ לְהִבִּיט הֵיטֵב לְכָל הַכּוּוֹנִים, לְהֶאֱזִין לְקוֹלוֹת
הַתְּנוּעָה, וְנֶקֶד כְּאֲשֶׁר הַ _____ פָּנוּי נִתֵּן לְחַצוֹתוֹ בְּהִלִּיכָה מִהִירָה.

על שפת המדרכה

שלום, קוראים לי שני ואני גרה באשדוד.

בו אני לומדת נמצא רחוק מה ואני מגיעה אליו כל יום אם פעם יזדמן לכם להגיע לרחוב ינאי פנת חסדא בשעה 8 בבקר, אתם לא תאמינו... עומדים על המדרכה עשרות בתלבושות שונות של הרבה וכלם מחכים ל שלהם. קו 22 זה של אחי הקטן, קו 31 זה של השכנים שלנו, צהב נוסע ל מרחק, מיניבוס אפר נוסע לבית ספר באזור אחר, וכך עולים כל ה להסעות המתאימות.

יום אחד עמדנו כלם, כמו בכל יום, וחכינו, כשהגיע ה כבר היו שהתקדמו קצת יותר לשפת המדרכה, כשהן מתכוונות לעלות ברגע שתפתח ה . אבל כשה עשה את הסבוב של פנת הרחובות, הוא נגע בקצה המדרכה וזה עשה נעש חזק. כל הילדות שעמדו על שפת ה נבהלו מאד וקפצו אחורה. היתה שם ילדה מכפה א', שממש התחילה לבכות, והיה קשה מאד להגיע אותה. המלנה ירדה מה בבהלה לראות מה קרה, אך בחסדי לא קרה דבר ל . ממש נס גלוי!

ומאז גם אם תבואו לפנת הרחובות האלו, לא תראו אף פעם ילדות בקצה המדרכה, כי כבר למדנו את הלקח!!!

על שפת המדרכה

שלום, קוראים לי שני ואני גרה באשדוד.

בואני לומדת נמצא רחוק מה _____ ואני מגיעה אליו כל יום
ב _____ אם פעם יזדמן לכם להגיע לרחוב ינאי פנת חסדא בשעה _____
בבקר, אתם לא תאמינו... עומדים על המדרכה עשרות _____!
בתלבושות שונות של הרבה _____ וכלם מחכים ל _____ שלהם.
קו _____ זה של אחי הקטן, קו _____ זה של השכנים שלנו,
_____ צהב נוסע ל _____ מרחק, מיניבוס אפר נוסע לבית ספר באזור
אחר, וכך עולים כל ה _____ להסעות המתאימות.

יום אחד עמדנו כלם, כמו בכל יום, וחכינו, כשהגיע ה _____ כבר
היו _____ שהתקדמו קצת יותר לשפת המדרכה, כשהן מתכוונות לעלות
ברגע שתפתח ה _____ . אבל כשה _____ עשה את הסבוב של פנת
הרחובות, הוא נגע בקצה המדרכה וזה עשה רעש חזק. כל הילדות שעמדו על שפת
ה _____ נבהלו מאד וקפצו אחורה. היתה שם ילדה מכתה א', שממש התחילה
לבכות, והיה קשה מאד להרגיע אותה. המלנה ירדה מה _____ בבהלה לראות
מה קרה, אך בחסדי _____ לא קרה דבר ל _____ . ממש נס גלוי!

ומאז גם אם תבואו לפנת הרחובות האלו, לא תראו אף פעם ילדות בקצה
המדרכה, כי כבר למדנו את הלקח!!!

נסיעה טובה!

שלום, קוראים לי ישי ואני במכינה ב'.

זה אולי נראה לכם שאני קטן, אבל לא, אני כבר בן 6, וכלם אומרים לי: "איזה גדול!!!!" אתם יודעים למה? כי ב אני הבכור, אחר כך יש את הודיה בת 4 אחריה יש את מזלי בת השנתיים ועכשו, איזה כיף, נולד לנו . ביום רביעי, אבא לקח אותי ואת מזלי ב, לבקר את וה . אני ישבתי מאחורה חגור בחגורת בטיחות ומזלי הקטנה ישבה לידי בתוך הבטיחות. אבא חגר אותה גם כן, ואז נסענו. באמצע הדרך, כאיתי שמזלי המתוקה משחקת עם חגורת הבטיחות, ומצליחה אפילו לפתח אותה. אז אני, ישי הבכור בן ה6, חגרתי אותה שוב, אבל, מזלי החליטה שזה די מעניין, והיא פתחה שוב ושוב, עד שראיתי שאני כבר לא מסתדר אפה, אז אמרתי ל , שמזלי לא חגורה. כאיתי ש של אבא מבהלות וגם אני מאד נבהלתי אבל עד שהספקתי לחגר אותה עצר את ה בשולי ה ויצא לחגר בעצמו את ה ולהזהיר אותה שלא לפתח שוב.

כשהמשכנו בנסיעה אמר לי שכל עצינה קטנה יכולה להעיר ילד שלא חגור וזה סכנה גדולה! לכן כל כך נבהל.

איזה מזל יש למזלי!...

נְסִיעָה טוֹבָה!

שְׁלוֹם, קוֹרְאִים לִי יֵשִׁי וְאֲנִי בְּמִכְנָה ב'.

זֶה אוֹלֵי נִרְאָה לָכֶם שְׂאֲנִי קֶטָן, אָבֵל לֹא, אֲנִי כָּבֵד בֶּן _____, וְכֻלָּם אוֹמְרִים לִי: "אֵיזָה גְדוֹל!!!!" אַתֶּם יוֹדְעִים לָמָּה? כִּי בְּ_____ אֲנִי הַבְּכוֹר, אַחֵר כֶּן יֵשׁ אֶת הוֹדְיָה בַת _____ אַחֲרֶיהָ יֵשׁ אֶת מִזְלֵי בַת הַשְּׁנַתִּים וְעַכְשָׁו, אֵיזָה בִּי, נוֹלַד לָנוּ _____ . בְּיוֹם רְבִיעִי, אָבָא לָקַח אוֹתִי וְאֶת מִזְלֵי בְּ _____, לְבַקֵּר אֶת _____ וְהָ _____ . אֲנִי יִשְׁבְּתִי מֵאֲחוּכָה חֲגוּר בְּחֲגוּרַת בְּטִיחוֹת וּמִזְלֵי הַקֶּטָנָה יִשְׁבָּה לְיָדֵי בְּתוֹךְ _____ הַבְּטִיחוֹת. אָבָא חָגַר אוֹתָהּ גַּם כֵּן, וְאָז נִסְעָנוּ. בְּאֲמֻצֵּעַ הַדְּרֹךְ, רָאִיתִי שְׂמִזְלֵי הַמְּתוּקָה מְשֻׁחֶקֶת עִם חֲגוּרַת הַבְּטִיחוֹת, וּמִצְלִיחָה אֶפְלוּ לְפָתַח אוֹתָהּ. אֲזַי אֲנִי, יֵשִׁי הַבְּכוֹר בֶּן הָ _____, חֲגַרְתִּי אוֹתָהּ שׁוֹב, אָבֵל, מִזְלֵי הַחֲלִיטָה שְׂזָה _____ דֵּי מְעַנֵּן, וְהִיא פְּתָחָה שׁוֹב וְשׁוֹב, עַד שְׂרָאִיתִי שְׂאֲנִי כָּבֵד לֹא מִסְתַּדֵּד אֶתָּה, אֲזַי אֲמַרְתִּי לְ _____, שְׂמִזְלֵי לֹא חֲגוּכָה. רָאִיתִי שְׂהָ _____ שֶׁל אָבָא מְבַהֲלוֹת וְגַם אֲנִי מֵאֵד נִבְהַלְתִּי אָבֵל עַד שְׂהִסְפַּקְתִּי לְחַגֵּר אוֹתָהּ _____ עָצַר אֶת הָ _____ בְּשׁוּלֵי הָ _____ וְיָצָא לְחַגֵּר בְּעֻצְמוֹ אֶת הָ _____ וּלְהַזְהִיר אוֹתָהּ שְׂלֹא לְפָתַח שׁוֹב.

כְּשֶׁהִמְשַׁכְנוּ בְּנִסְיעָה _____ אָמַר לִי שְׂכָל עֲצִיבָה קֶטָנָה יְכוּלָה לְהַעִיף יָלֵד שְׂלֹא חֲגוּר וְזֶה סִכְנָה גְדוֹלָה! לָכֵן _____ כָּל כֶּן נִבְהַל.

אֵיזָה מִזְלֵי יֵשׁ לְמִזְלֵי!...

מתנה ששמרה על החיים

קוראים לי שמואל יעקב וכלם מכנים אותי יענקי.

בכסלו מלאו לי 8 שנים וקבלתי ליום ההלדת שהרבה זמן חלמתי עליה; עם הלזכים אמתית. הרגשתי ורק דמינתי את עצמי רוכב עליהם ומראה לחברי את היכולות שלי ושל ה . שקאתה כמה אני מחפה כבר לרכב על ה הזהיכה אותי שוב ושוב: "יענקי, תדע לך, זה כלי רכב, כמו או צריכים לרכב בזהירות, להסתפל לכל הכוונים ואך ורק בשבילים המסומנים ל, אתה זוכר?" "כן אמא", אמרתי, "בטח שאני זוכר, למה את כל כך דואגת?" כנראה שאמא מרגישה טוב טוב את הילדים שלה... כשחזרתי מה , הגיעו אתי לראות את ה חצי מהכפה, בקשי אמרתי שלום וכבר פתחתי את ה של ה חבשתי את ה לראשי ורכבתי בהנאה רבה לקול תרועת חברי. אחרי כמה סבובים כנראה מרב התלהבות הסתבך לי משהו בפדלים ולא הצלחתי לעצור, ה עשו סבוב חז, ונתקעתי ב גבוה, כל גופי עף קדימה וראשי נחבט ב . חשבתי שקרה לי משהו נורא, כי לא נאיתי כלום, נק חשך. החברים הגיעו לידי, וחלק רצו לקרא לעזרה. אבל, עד ש הגיע, כבר הספקתי לקום, ולאמר לכלם שלא קרה לי כלום, ברוך ה'.

מתנה ששמרה על החיים

קוראים לי שמואל יעקב וכלם מכנים אותי יענקי.

בכסלו מלאו לי _____ שנים וקבלתי ליום ההלדת _____ שהרבה
זמן חלמתי עליה; _____ עם הלוחים ו _____ אמתית. הרגשתי
ב _____ ורק דמינתי את עצמי רוכב עליהם ומראה לחברי את היכולות
שלי ושל ה _____ - _____ שראתה כמה אני מחכה כבר לרכב על
ה _____ הזהירה אותי שוב ושוב: "יענקי, תדע לך, _____ זה כלי נכב,
כמו _____ או _____ צריכים לרכב בזהירות, להסתפל לכל הכוונים
ואך ורק בשבילים המסומנים ל _____, אתה זוכר?" "כן אמא", אמרתי, "בטח
שאני זוכר, למה את כל כך דואגת?" פנאה שאמא מרגישה טוב טוב את הילדים
שלה... כשחזרתי מה _____, הגיעו אתי לראות את ה _____ חצי
מהנחה, בקשי אמרתי שלום וכבר פתחתי את ה _____ של ה _____
חבשתי את ה _____ לראשי ורכבתי בהנאה רבה לקול תרועת חברי. אחרי
כמה סבובים פנאה מרב התלהבות הסתבך לי משהו בפדלים ולא הצלחתי לעצור,
ה _____ עשו סבוב חד, ונתקעתי ב _____ גבוה, כל גופי עף קדימה
וראשי נחבט ב _____ . חשבתי שקרה לי משהו נורא, כי לא ראיתי כלום, רק
חשך. החברים הגיעו לידי, וחלק רצו לקרא לעזרה. אבל עד ש _____ הגיע,
כבר הספקתי לקום, ולאמר לכלם שלא קרה לי כלום, ברוך ה'.

אין ספק, שאם לא הייתה לי _____, הסוף היה שונה...

ילדה גדולה באמת

שמי חיה ואני בת 7 וחצי. אני הבכורה בבית! סומכת עלי בהרבה דברים היא אומרת שאני מאד אחראית ושאפשר לסמוך עלי. בפרט אחרי הספור שהיה לנו ביום חמישי שעבר. בכל בקר יוצאת מן ה מקדם לעבודה. ואבא מלוה את כלנו למקומות הלימוד. את יוסי בן השנתיים וחצי מלוים ה כל ה רואים את יוסי נכנס למעון מנופפים לו בל לשלום וממשיכים ל ול כך שכלנו יודעים בדיוק היכן יוסי נמצא במהלך היום.

אחר הצהרים אחד, לא יכלה לקחת את יוסי מהמעון היא התקשרה ל נדי לבקש ממנו שהוא יקח היום את יוסי, אבל לא ענה לה. אמא דפקה ב של השכנה ממולנו אולי היא תוכל לקחת את יוסי, אבל השכנה לא פתחה את ה , כנראה שהיא לא הייתה ב . מאד נלחצה; מי יקח את יוסי מהמעון? ואז אמא אמרה לי: "חיהלה, את כבר גדולה, בת 7 וחצי, ואת היום תקחי את יוסי! אבל יש כלל שאותו אסור לך לשפח! אסור לחצות לבד אפילו שאת כבר באמת גדולה שהולכת לקחת את אח שלה מהמעון! אמרה את הכלל החשוב הזה לפחות פעמים, והלכתי. נראה לכם שכאן נגמר הספור? בכלל לא! הגננת של יוסי לא רצתה לתת לי אותו לפני שהיא חצתה אתי את ה וראתה שאנחנו בדרך הנכונה ואתם יודעים מה היא אמרה לי? את ילדה גדולה באמת דוקא בגלל שלא חצית לבד את ה !!! אז אתם רואים למה ילדה אומרת שאני אחראית ואפשר לסמוך עלי? נכון גם אתם חושבים כך?

ילדה גדולה באמת

שמי חיה ואני בת _____ וחצי. אני הבכורה בבית ו _____ סומכת עלי בהרבה דברים היא אומרת שאני מאד אחראית ושאפשר לסמך עלי. בפנט אחרי הספור שהיה לנו ביום חמישי שעבר. בכל בקר _____ יוצאת מן ה _____ מקדם לעבודה. ואבא מלווה את כלנו למקומות הלמוד. את יוסי בן השנתיים וחצי מלווים ה _____ כל ה _____ רואים את יוסי נכנס למעון מנופפים לו ב _____ לשלום וממשיכים ל _____ ול _____ כך שכלנו יודעים בדיוק היכן יוסי נמצא במהלך היום.

אחר הצהרים אחד, _____ לא יכלה לקחת את יוסי מהמעון היא התקשרה ל _____ ב _____ כדי לבקש ממנו שהוא יקח היום את יוסי, אבל _____ לא ענה לה. אמא דפקה ב _____ של השכנה ממולנו אולי היא תוכל לקחת את יוסי, אבל השכנה לא פתחה את ה _____, כנראה שהיא לא הייתה ב _____ . מאד נלחצה; מי יקח את יוסי מהמעון? ואז אמא אמרה לי: "חיהלה, את כבר גדולה, בת _____ וחצי, ואת היום תקחי את יוסי! אבל יש כלל שאותו אסור לך לשכח! אסור לחצות _____ לבד אפלו שאת כבר באמת _____ גדולה שהולכת לקחת את אח שלה מהמעון! _____ אמרה את הכלל החשוב הזה לפחות _____ פעמים, והלכתי. נראה לכם שכאן נגמר הספור? בכלל לא! הגננת של יוסי לא רצתה לתת לי אותו לפני שהיא חצתה אתי את ה _____ ורצתה שאנחנו בדרך הנכונה ואתם יודעים מה היא אמרה לי? את ילדה גדולה באמת דוקא בגלל שלא חצית לבד את ה _____ !!! אז אתם רואים למה _____ אומרת שאני אחראית ואפשר לסמך עלי? נכון גם אתם חושבים כך?

המטריה

שְׁלוֹם יְלָדִים, שְׂמִי בְּנֹצֵי וְאֲנִי בֶן 9 וְחֻצִי.

אֲבָל או הַסְפּוֹר שְׁלִי קָרָה בְּ , כְּשִׁינֹרֵד , וְכִשְׁהוֹלְכִים עִם . כְּמוֹ שְׂאֲמַרְתִּי אֲנִי בֶן 9 וְחֻצִי אֲבָל אֲנִי לֹא מְאֹד גְּבוּהָ, בְּבִקּוֹר כְּשֶׁהֲלַכְתִּי לַ הֵיכָה וּפְתָאוֹם הַתְּחִיל לְרַדֵּת . פְּתַחְתִּי אֶת הַ בְּהַתְּלַהּבוֹת וְהֲלַכְתִּי לִי בְצַעְדֵי רַקוּד, כִּי מְאֹד שְׂמַחְתִּי מֶה . כְּשֶׁהֲגַעְתִּי לַ הַצַּצְתִּי מִתּוֹךְ הַ הַחוּצָה לְעֵבֵר הַ וְנִאִיתִי שְׂאִין   , אֲזַ כְּצִיתִי לְעֵבֵר, כְּבָר כְּמַעַט שְׂיִנְדָּתִי לַ , וּפְתָאוֹם שְׂמַעְתִּי חֲרִיקָה חֲזָקָה מְאֹד! מֵרַב בְּהִלָּה הַ נִפְלָה, וְאֲזַ נִאִיתִי אֶת הַנֶּסֶס שֶׁהֵיכָה לִי: הַ הַסְתִּיכָה לִי אֶת הַ וְהַ , נִקְ הֵיכָה נִרְאָה לִי שְׂאִין   , אֲבָל בְּעֵצָם, הֵיכָה, וְאֲנִי לֹא נִאִיתִי בְּגִלְל הַ . אֲנִי מְסַפֵּר לָכֶם אֶת הַסְפּוֹר הַזֶּה כִּי אֲנִי לֹא רוֹצֶה שְׂגֵם לָכֶם יְקָרָה דָּבָר כְּזֶה עִם הַ שְׂלָכֶם.

אֲזַ אֶפְלוֹ אִם עֲכָשׁוֹ וְהַ זֹרְחָת, אֵל תְּסַתִּירוּ לָכֶם אֶת הַ לֹא עִם וְגַם לֹא עִם .

ילדים מספרים מעצמם

המטריה

שְׁלוֹם יְלָדִים, שְׁמִי בְּנָצִי וְאֲנִי בֶן 9 וְחָצִי.

אֲנִי לֹא יוֹדֵעַ אִם עֲכָשׁוּ כְּשֶׁאַתֶּם קוֹרְאִים אֶת הַסְּפוּר זֶה _____
אוּ _____ אֲבָל הַסְּפוּר שְׁלִי קָרָה בְּ _____, כְּשִׁיּוֹרֵד _____,
וּכְשֶׁהוֹלְכִים עִם _____ . כְּמוֹ שְׁאַמְרֹתֵי אֲנִי בֶן _____ וְחָצִי אֲבָל אֲנִי
לֹא מְאֹד גְּבוּהָ, בְּבִקּוֹר כְּשֶׁהֲלַכְתִּי לְ _____ הָיָה _____ וּפְתָאוֹם הַתְּחִיל
לְרַדֵּת _____ . פְּתַחְתִּי אֶת הַ _____ בְּהִתְלַהּבוֹת וְהֲלַכְתִּי לִי בְּצַעְדֵי
רְקוּד, כִּי מְאֹד שְׂמֵחַתִּי מֵהַ _____ . כְּשֶׁהֲגַעְתִּי לְ _____ הַצְּצַתִּי מִתּוֹךְ
הַ _____ הַחוּצָה לְעֵבֶר הַ _____ וְרֵאִיתִי שְׂאִין _____, אֲזַי נְצִיתִי
לְעֵבֶר, כְּבָר כְּמַעַט שְׁיַנְדָּתִי לְ _____, וּפְתָאוֹם שְׂמֵעַתִּי חֲרִיקָה חֲזָקָה מְאֹד! מְרֹב
בְּהִלָּה הַ _____ נִפְלָה, וְאֲזַי רֵאִיתִי אֶת הַנֶּסֶם שְׁהָיָה לִי: הַ _____ הַסְּתִירָה
לִי אֶת הַ _____ וְהַ _____, רַק הָיָה נִרְאָה לִי שְׂאִין _____, אֲבָל
בְּעֵצָם, הָיָה, וְאֲנִי לֹא רֵאִיתִי בְּגִלְלֵה הַ _____ . אֲנִי מְסַפֵּר לָכֵם אֶת הַסְּפוּר הַזֶּה כִּי
אֲנִי לֹא רוֹצֶה שְׁגַם לָכֵם יִקְרָה דָּבָר כְּזֶה עִם הַ _____ שְׁלָכֶם.

אֲזַי אֶפְלוּ אִם עֲכָשׁוּ _____ וְהַ _____ זוֹרְחַת, אֵל תְּסַתִּירוּ לָכֵם אֶת
הַ _____ לֹא עִם _____ וְגַם לֹא עִם _____.

איזה נס!

שלום ילדים, שמי ברכי ואני בכתה ו'. היום אחרי הצהריים שמרתי על אחיותי הקטנות למטה בקצור ה . הן שחקו יפה ב , ואני דברתי עם חברתי הטובה פתאום לא ראיתי את אילי הקטנה בת ה **3**, מאד נלחצתי כי אילי לא מספיק מבינה מה זאת סכנה, והיא גם יכולה לפתוח את המעלית לבד או לרוץ ל . שאלתי את אילישבע בת ה **5** וחצי: איפה אילי? ואילישבע אמרה ה נפל החוצה ואת היית באמצע לדבר, אז, אילי אמרה שהיא הולכת רק לשניה להביא אותו. מיד הבנתי איפה אילי, רצתי לכוון ה , וראיתי את אילי כבר עומדת לרדת ל להביא את ה , ואז שמעתי צעקה חזקה כל כך, אתם יודעים מי צעק? בנראה אני, מרב פחד שאילי תרד ל . אילי שמעה אותי, וברוך ה' נעצרה מיד ואמרה: "אני רק רוצה להביא את ה אבל אחד שעבר שם החזיק לה ב עד שהגעתי, ואחר כך בזהירות הוא הסתפל לכל הפונים והביא לנו את ה .

אמרתי לו תודה רבה, אבל בעקר התכוננתי, על זה שהוא הציל את אילי מלרדת

ל . איזה נס!

איזה נס!

שלום ילדים, שמי בנכי ואני בכתה ו'. היום אחרי הצהריים שמרתי על אחיותי הקטנות למטה בחדר ה..... הן שחקו יפה ב....., ואני דברתי עם חברתי הטובה פתאום לא ראיתי את אילי הקטנה בת ה....., מאד נלחצתי כי אילי לא מספיק מבינה מה זאת סכנה, והיא גם יכולה לפתח את המעלית לבד או לרוץ ל..... שאלתי את אלישבע בת ה..... ונחצי: איפה אילי? ואלישבע אמרה ה..... נפל החוצה ואת היית באמצע לדבר, אז אילי אמרה שהיא הולכת רק לשניה להביא אותו. מיז הבנתי איפה אילי, רצתי לכוון ה....., וראיתי את אילי כבר עומדת לרדת ל..... להביא את ה....., ואז שמעתי צעקה חזקה כל כך, אתם יודעים מי צעק? כנראה אני, מרב פחד שאילי תרד ל..... אילי שמעה אותי, וברוך ה' נעצרה מיז ואמרה: "אני רק רוצה להביא את ה..... אבל אחד שעבר שם החזיק לה ב..... עד שהגעתי, ואחר כך בזהירות הוא הסתכל לכל הכוונים והביא לנו את ה.....".

אמרתי לו תודה רבה, אבל בעקר התכונתי, על זה שהוא הציל את אילי מלרדת ל..... איזה נס!

בהסעה

שְׁלוֹם קוֹרְאִים לִי יִשְׂרָאֵל וְאֲנִי בֶן 9.

יּוֹם יוֹם אֲנִי נוֹסֵעַ בְּ לְ הַיְּשׁוּבָה. בּוֹ אֲנִי לוֹמֵד נִמְצָא בְּקֶצֶה הַשָּׁנָה שֶׁל הָעִיר. לָכֵן, כָּל בֶּקֶר עָלִי לְקוֹם מְקוֹדִים, לְהִתְאָרְגֵן בְּזִרְיוֹת וּלְרַדֵּת לַתְּחִנָּה.

בֵּן מִמְתִּינִים עוֹד יְלָדִים רַבִּים. מִי שֶׁמְגִיעַ הָרֵאשׁוֹן נֶעְמָד לִיד גֶּדֶר הַ . הַשָּׁנָה שֶׁמְגִיעַ נֶעְמָד מֵאֲחוֹרָיו, הַשְּׁלִישִׁי עוֹמֵד גַּם הוּא בְּטוֹר. כְּאֲשֶׁר עוֹמְדִים בְּטוֹר, הַרְחֵק מִשְׁפַּת הַ . הַהִמָּתְנָה לַהֲסָעָה הַרְבֵּה יוֹתֵר בְּטוֹחָה. כֵּן לֹא מִשְׁתוֹלְלִים, מִשְׁחֻקִים אוֹ דוֹחֻפִים. בְּכָל יֵשׁ יֶלֶד גָּדוֹל מְכַתֵּה ח' שֶׁאֲחֻכָּאֵי עַל הַסָּדֶר.

כְּאֲשֶׁר הַ מְגִיעַ וְנֶעְצֵר לְגַמְרֵי אֲנִי עוֹלִים בְּזִהִירוֹת וּבְזִרְיוֹת מְבָלִי לְדַחֵף אוֹ לְגַעַת אֶחָד בְּשָׁנִי, מִתִּישְׁבִים וּמִיד חוֹגְרִים אֶת חֲגוּרַת הַבְּטִיחוֹת. גַּם בְּתוֹךְ הַ יֵשׁ תוֹכֵן מְכַתֵּה ח' שֶׁדוֹאֵג שֶׁכָּלֵם יֵשְׁבוּ וַיִּחְגְּרוּ חֲגוּרוֹת בְּטִיחוֹת. כְּאֲשֶׁר הוּא מוֹדִיעַ לַמְּלֹחֶה שֶׁכָּלֵם מוֹכְנִים הַנְּהַג מִמְשִׁיךְ בְּנִסְיָעָה.

כְּדִי לְהִנְעִים לָנוּ אֶת הַדָּרֵךְ מִדְּלִיק הַנְּהַג קִלְטָת נְחֻמָּדָה וְכֵן הַזְמַן חוֹלֵף בְּנִעְיָמִים, הִנֵּה אֲנִי מְגִיעִים לְ . כְּאֲשֶׁר הַנְּהַג עוֹצֵר לְגַמְרֵי אֲנִי יוֹרְדִים בְּזִהִירוֹת בְּ הַ מְבָלִי לְגַעַת אֶחָד בְּשָׁנִי.

יּוֹם אֶחָד, בְּדָרֵךְ חֲזוֹר, יֵבֵד אֶחָד הַ וְ הָאֶכֶל שֶׁלוֹ נִתְקַע בְּדֶלֶת הַ . הַנְּהַג לֹא שֵׁם לֵב וְהִחֵל בְּנִסְיָעָה. הַיֶּלֶד נִסָּה לְמַשֵּׁךְ אֶת הַ אֲךָ, אִישׁ מְבַגֵּר עֶצֶר בְּעֵדוֹ וְלֹא נָתַן לוֹ לְמַשֵּׁךְ אֶת הַ . "אִם הָיִיתִ מִמְשִׁיךְ לְאֶחָד בְּ הָיִיתִ נִגְרָר עִם הָאוֹטוֹבּוּס" הוּא אָמַר. "חֲשַׁב מֶה יִקֵּר יוֹתֵר הַ אוֹ הַחִיִּים?"

בהסעה

שְׁלוֹם קוֹרְאִים לִי יִשְׂרָאֵל וְאֲנִי בֶן 9.

יּוֹם יוֹם אֲנִי נוֹסֵעַ בְּ _____ לְ _____ . הַ בּוֹ אֲנִי לוֹמֵד נִמְצָא בְּקֶצֶה
הַשָּׁנִי שֶׁל הָעִיר. לָכֵן, כָּל בֶּקֶר עָלִי לְקוֹם מְקֻדָּם, לְהִתְאַוָּג בְּזְרִיזוֹת וּלְרִדָּת לַתְּחִנָּה.

בְּ _____ מִמְתִּינִים עוֹד יְלָדִים רַבִּים. מִי שֶׁמְגִיעַ הָרֵאשׁוֹן נֶעְמָד לִיד גָּדֵר
הַ _____ . הַשָּׁנִי שֶׁמְגִיעַ נֶעְמָד מֵאַחוֹרָיו, הַשְּׁלִישִׁי עוֹמֵד גַּם הוּא בְּטוֹר. כְּאֶשֶׁר
עוֹמְדִים בְּטוֹר, הַרְחֵק מִשִּׁפְּתַי הַ _____ , הַהִמָּתְנָה לַהֲסָעָה הַרְבֵּה יוֹתֵר בְּטוֹחָה.
כֵּן לֹא מִשְׁתוֹלְלִים, מִשְׁחֻקִים אוֹ דוֹחֻפִים. בְּכָל _____ יֵשׁ יֶלֶד גָּדוֹל מִכְּתָה ח'
שֶׁאַחֲרָי עַל הַסֵּדֵר.

כְּאֶשֶׁר הַ _____ מְגִיעַ וְנֶעְצֵר לְגַמְרֵי אֲנִי עוֹלִים בְּזִהִירוֹת וּבְזְרִיזוֹת מְבָלִי
לְדַחֵף אוֹ לְגַעַת אֶחָד בְּשָׁנִי, מִתְנַשְּׁבִים וּמִיָּד חוֹגְרִים אֶת הַגּוֹרֶת הַבְּטִיחוֹת. גַּם בְּתוֹךְ
הַ _____ יֵשׁ תוֹכוֹן מִכְּתָה ח' שֶׁדוֹאֵג שְׁכָלָם יֵשְׁבוּ וַיִּחְגְּרוּ חֲגוּרוֹת בְּטִיחוֹת. כְּאֶשֶׁר
הוּא מוֹדִיעַ לְמַלְּוָה שְׁכָלָם מוֹכְנִים הַנְּהַג מִמִּשְׁיַן בְּנִסְיָעָה.

כְּדִי לְהִנְעִים לָנוּ אֶת הַדָּרָךְ מִדְּלִיק הַנְּהַג קִלְטָת נְחֻמָּדָה וְכֵן הַזְמַן חוֹלֵף בְּנִעְיָמִים,
הִנֵּה אֲנִי מְגִיעִים לְ _____ . כְּאֶשֶׁר הַנְּהַג עוֹצֵר לְגַמְרֵי אֲנִי יוֹרְדִים בְּזִהִירוֹת
בְּ _____ הַ _____ מְבָלִי לְגַעַת אֶחָד בְּשָׁנִי.

יּוֹם אֶחָד, בְּדָרָךְ חֲזוֹר, יָרַד אֶחָד הַ _____ וְ _____ הָאֶכָּל שְׁלוֹ
נִתְקַע בְּדַלְתַי הַ _____ . הַנְּהַג לֹא שָׁם לֵב וְהַחֵל בְּנִסְיָעָה. הַיֶּלֶד נִסָּה לְמַשֵּׁךְ אֶת הַ
_____ אֵן, אִישׁ מְבַגֵּר עָצֵר בְּעֵדוֹ וְלֹא נָתַן לוֹ לְמַשֵּׁךְ אֶת הַ _____ . "אִם
הָיִיתָ מִמִּשְׁיַן לְאַחֲזֵ בְּ _____ הָיִיתָ נִגְרָר עִם הָאוֹטוֹבּוֹס" הוּא אָמַר. "חֲשַׁב מָה
יִקָּר יוֹתֵר הַ _____ אוֹ הַחִיִּים?"

החיים הם לא משחק

אתמול חזר סבא שלי מחוץ לארץ והביא לי שאלט ענקית. נסיתי להפעיל אותה מיד אך היא לא נעה. ברגע הראשון התאכזבתי. חשבתי שסבא הביא לי מקלקלת. אך סבא הרגיע אותי מיד ואמר: "יוסי, צריך להטעין את השלט לפחות ל-12 שעות, רק לאחר מכן תוכל לשחק ב הבטתי על השעה השעה היתה 6 בערב. הטענתי את השלט ומיד כוננתי את מעורר לשעה שש. באותו הערב הקדמתי לישן. ידעתי שאני רוצה לקום מקדם ולהספיק לשחק עם ה

ואכן, בשעה שש צלצל . חיש נטלתי את ידי, התלבשתי והלכתי לסלון לשחק. מה אמר ומה אספר, נסעה והסתובבה בדיוק כמו בחלומות הכי ורדים שלי. בשעה כוננתי את השלט לחדר הילדים שם הסעתי את על המטות. אחי הקטנים קמו בזריזות ורצו גם הם לשחק ב הבטחתי לתת אותה רק למי שיתלבש בזריזות. בשעה 7 וחצי לקח אבא את ובקש מאתנו להזדרז וללכת לתלמוד תורה.

בצהרים, כאשר חזרתי מהתלמוד תורה קדם אותי שקט מוזר ב . רציתי להכנס לחדר לקחת את החדשה שלי אך אמא עצרה אותי. "מה קרה?" שאלתי. לפי הבעת פניה של הבנתי שמשהו לא טוב קרה. הגישה לי כוס מיץ ואמרה: "אבי הקטן סים את הלמודים לפניך וינד לחצר לשחק עם ה. הוא נצה להראות אותה לכל . חיש מהר גלש המשחק ל . הרי אבי הוא קטן ואינו שולט היטב בהפעלת השלט. נסעה ל ואבי נא אחריה. גדולה הגיעה ועצרה בחריקת בלמים" "ומה קרה לאבי?" שאלתי בבהלה. "לאבי לא קרה כלום בחסדי ה' אבל נדרסה ונרמסה פחת גלגלי ה" ספרה אמא.

נשמתי בהקלה, "העקר שאבי בריא ושלם" הוספתי. גם אמא חיכה בהקלה ואמרה: "איזה בן חכם יש לי הוא מבין שהחיים חשובים מ צעצוע". ואני פניתי לחדרי, הרגעתי את אבי ואמרתי לו: "להבא תשחק רק במקום מתר, לא

